

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **KARAVTO s.r.o.**, se sídlem Vyšehradská 1349/2, Praha 2, IČ: 291 51 619, zastoupen JUDr. Irenou Hučkovou, advokátkou, se sídlem Věšínova 2877/7a, Ostrava, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2016, č.j. 11530-2/2016-900000-304.4,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2016, č.j. 11530-2/2016-900000-304.4 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 18. 2. 2016, č.j. 6377-5/2016-510000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000 Kč za správní delikt podle ustanovení § 135w odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“), neboť nedodržel povinnost uvedenou v ustanovení § 60 odst. 1 téhož zákona, když nakoupil zkapalněné ropné plyny bez povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu dle ustanovení § 60 a § 60a téhož zákona za účelem dalšího prodeje, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno

- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že napadené rozhodnutí nemá oporu v zákoně o spotřebních daních, neboť žalobce nespadá ani do kategorie dle ustanovení § 60 odst. 1 zákona o spotřebních daních (za účelem dalšího prodeje) ani dle ustanovení § 60 odst. 2 téhož zákona (pro vlastní spotřebu), neboť na základě živnostenského oprávnění provozuje řemeslnou živnost montáž, opravy, revize a zkoušky vyhrazených plynových zařízení a plnění nádob plyny a v rámci této živnosti zkapalněné ropné plyny dále zpracovává, když jimi plní tlakové nádoby – nádrže v motorových vozidlech. Namítal, že vedle této živnosti není povinen mít další živnostenská oprávnění, neboť v rámci této lze bez dalšího provozovat plnicí stanice na propan-butan, zemní plyn apod.
- [3] Dále ke splnění povinností stanovených zákonem o spotřebních daních žalobce uvedl, že se na něj vztahuje ustanovení § 29 odst. 1 tohoto zákona (doprava vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě pro účely podnikání), ze kterého pro něj vyplývají tyto povinnosti: před odebráním vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě se registrovat jako plátce daně, oznámit správci daně množství vybraných výrobků, poskytnout zajištění daně. Žalobce konstatoval, že všechny tyto daňové povinnosti beze zbytku splnil.
- [4] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil jednak žalobou napadené rozhodnutí, jednak rozhodnutí prvostupňové.
- [5] Žalobce podanou žalobu dne 8. 6. 2016 doplnil. V doplnění žaloby uvedl, že předmětem napadených rozhodnutí byly dodávky zkapalněných ropných plynů, které získal nákupem v jiném členském státě, kde byly propuštěny do volného oběhu; jednalo se o nákup ve Slovenské republice od společnosti KORONA Svrčinovec s.r.o. Žalobce poté, když nabyl předmětné zkapalněné ropné plyny do svého vlastnictví, provedl jejich dopravu do České republiky, kde dále splnil povinnosti dle ustanovení § 29 zákona o spotřebních daních. Následně mu vznikla daňová povinnost dle ustanovení § 9 téhož zákona a úhradou této povinnosti žalobce sám uvedl zkapalněné ropné plyny do volného daňového oběhu v České republice. Namítal, že nepotřeboval žádné povolení dle ustanovení § 60 a § 60a zákona o spotřebních daních, neboť nenakupoval ani nezískával na území České republiky zkapalněné ropné plyny ve volném daňovém oběhu.
- [6] Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že žalobce povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů dle ustanovení § 60 a § 60a zákona o spotřebních daních potřeboval, když pouze s tímto povolením byl žalobce oprávněn přijímat a prodávat zkapalněné ropné plyny podle ustanovení § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) téhož zákona. Uvedl, že splnění obecných podmínek dle ustanovení § 29 tohoto zákona není dostačující, neboť toto ustanovení upravuje dopravu vybraných výrobků pouze obecně. Ustanovení § 60 odst. 1 tohoto zákona je speciální ustanovení upravující nákup, prodej a dopravu zkapalněných ropných plynů do volného daňového oběhu. Z evidence celní správy bylo zjištěno, že žalobce v době od ledna 2015 do února 2015 neměl potřebné povolení, ani žalobce žádné nepředložil. Dále uvedl, že žalobce je sice držitelem 11 povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu, nicméně tato se týkají případů koupě od jiných dodavatelů. Daňový subjekt, který nakupuje zkapalněné ropné plyny ve volném daňovém oběhu za účelem

dalšího prodeje, tak dle žalovaného musí mít povolení dle ustanovení § 60 odst. 1 zákona o spotřebních daních.

- [7] Dále žalovaný konstatoval, že v důsledku toho, že zkapalněné ropné plyny uvedené ve volném daňovém oběhu v jiném členském státě žalobce zakoupil za účelem dalšího prodeje v České republice, nemůže žalobce tvrdit, že je uvedl do volného daňového oběhu v České republice. Zkapalněné ropné plyny byly uvolněny do volného oběhu v jiném členském státě, a tudíž na naše území byly dopraveny již ve volném oběhu.
- [8] Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, ve kterém namítal, že zkapalněné ropné plyny nenakoupil za účelem dalšího prodeje, ale za účelem provozování řemeslné činnosti (plnění tlakových nádob), nadto tyto zkapalněné ropné plyny nakoupil v jiném členském státě, a poté sám provedl jejich uvedení do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Dále žalobce odkázal na nařízení vlády č. 278/2008 Sb., dle kterého veškeré čerpací stanice na propan-butan neprodávají plyn, nýbrž poskytují službu (plnění nádob plyny). Tato skutečnost tedy správci spotřební daně dle žalobce unikla, neboť mu předmětnou pokutu uložil jako provozovateli čerpací stanice.
- [9] Dále žalobce v replice rozebral ustanovení § 9 zákona o spotřebních daních. Dále konstatoval, že v daném případě celní orgán rozhodl o propuštění zkapalněných ropných plynů do volného oběhu na daňové území České republiky poté, kdy konstatoval, že byly splněny veškeré zákonem stanovené podmínky, jak o tom svědčí „Potvrzení o přiznání a vypořádání daně z minerálních olejů za leden 2015 ze dne 12. 3. 2015“ a „Potvrzení o přiznání a vypořádání daně z minerálních olejů za únor 2015 ze dne 20. 7. 2015“. Dle žalobce je tak nesmyslné, aby tentýž celní orgán poté, kdy rozhodl o přiznání a vypořádání daně z minerálních olejů, tedy o splnění zákonných podmínek pro volné nakládání s minerálními oleji na daňovém území České republiky, následně během krátké doby konstatoval, že se dovozce dopustil správního deliktu, neboť neměl povolení celního orgánu dle ustanovení § 60 zákona o spotřebních daních. Kdyby totiž toto povolení potřeboval, musel by ho předložit již v průběhu celního řízení. Dle žalobce však toto povolení nemusí předkládat ten, kdo sám zkapalněné ropné plyny do volného daňového oběhu v České republice uvádí, neboť je na území České republiky nenakupuje.
- [10] Dle žalobce je tak nutné rozlišovat mezi tuzemským vztahem, tj. vztahem mezi prodávajícím i kupujícím se sídlem na území České republiky, kdy je nezbytné, aby měl kupující povolení k nákupu, a mezi dopravou a dovozem, na který povinnost povolení k nákupu nedopadá. Skutečnost, že žalobce sám dovezené zkapalněné ropné plyny uvedl do volného oběhu na daňovém území České republiky, je důkazem toho, že zde není možné aplikovat ustanovení § 60 a §60 a zákona o spotřebních daních a rovněž nelze konstatovat, že vztah ustanovení § 29 a ustanovení §60 a 60a téhož zákona je vztahem mezi ustanovením obecným a speciálním, když se dle názoru žalobce jedná o dvě samostatná ustanovení upravující dva odlišné vztahy.
- [11] Žalovaný podal k replice vyjádření, ve kterém uvedl, že skutečnost, že provozování čerpací stanice je dle nařízení vlády č. 278/2008 Sb. zařazeno pod „služby“, nemá vliv na to, že zkapalněné ropné plyny jsou spotřebitelům na čerpacích stanicích prodávány.

- [12] Dále uvedl, že dle ustanovení 9 odst. 1 zákona o spotřebních daních povinnost daň ve stanovené lhůtě přiznat a zaplatit vzniká okamžikem uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Skutečnost, že zkapalněné ropné plyny byly uvedeny do volného daňového oběhu na daňovém území jiného členského státu, na to nemá vliv. Dále uvedl, že pojem volný daňový oběh České republiky neexistuje. Volný daňový oběh je režim, který nesouvisí s jednotlivými územími členských států Evropské unie. Je irelevantní, v jakém členském státě dojde k uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu. Ustanovení § 60 a § 60a zákona o spotřebních daních tak dle žalovaného upravují vztahy jak „mezi subjekty na daňovém území České republiky“, tak mezi „subjektem z jiného členského státu s tuzemským subjektem“. Pokud tedy žalobce přijímal a prodával zkapalněné ropné plyny, mohl tak činit v souladu s platnou právní úpravou zákona o spotřebních daních jen na základě pravomocného povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu.
- [13] Žalobce podal k vyjádření žalovaného další vyjádření, ve kterém zopakoval, že předmětná Potvrzení o přiznání a vypořádání daně z minerálních olejů jsou přímým důkazem toho, že žalobce nenakoupil zkapalněné ropné plyny uvedené do volného oběhu v České republice, nýbrž byl tím, kdo tyto uvedl do volného oběhu v České republice, a to jak daňovým přiznáním, tak úhradou s tím souvisejících spotřebních daní. K tvrzení žalovaného o tom, že ustanovení § 60 a § 60a zákona o spotřebních daních upravují vztahy jak mezi subjekty na daňovém území České republiky, tak i mezi subjektem z jiného členského státu a tuzemským subjektem, žalobce předložil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 29. 8. 2016, č.j. 91115-27/2016-5100000-11, týkající se tuzemského subjektu Teraval s.r.o. jako žadatele o vydání povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu dle ustanovení § 60 a § 60a zákona o spotřebních daních pro dodavatele KORONA Svrčinovec s.r.o., tj. pro stejného dodavatele jako v nyní projednávaném případě. Celní úřad pro hlavní město Prahu v daném případě řízení zastavil s odůvodněním, že tento typ povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu umožňuje odesílat a přijímat zdaněné vybrané výrobky pouze na daňovém území České republiky, kdy odesílatel i příjemce vykonávají své podnikatelské aktivity na základě platné registrace v obchodním nebo živnostenském rejstříku. Jedná se tedy o typ povolení, jehož účinky se aplikují pouze na daňovém území České republiky a nelze je aplikovat na dopravu vybraných výrobků mezi členskými státy Evropské unie. Dle žalobce je tak zřejmé, že tvrzení žalovaného a jím řízeného celního úřadu nejsou ve shodě.
- [14] Žalovaný reagoval na vyjádření žalobce podáním, ve kterém setrval na svých argumentech. Uvedl, že ustanovení § 60 odst. 1 zákona o spotřebních daních se nezmiňuje o žádné výjimce pro přepravu zkapalněných ropných plynů z jiných členských států ve volném daňovém oběhu. K předloženému rozhodnutí celního úřadu pak žalovaný konstatoval, že toto se netýká daného případu žalobce.
- [15] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [16] Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000 Kč za správní delikt podle ustanovení § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních, neboť nedodržel povinnost uvedenou v ustanovení § 60 odst. 1 téhož zákona, když nakoupil zkapalněné

ropné plyny (Propan – Butan KN 27111900 určený na energetické účely) uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě ze Slovenské republiky v období leden 2015 až únor 2015 od společnosti KORONA Svrčinovec s.r.o., se sídlem Makovického 7, 01001 Žilina, a Berguna s.r.o., se sídlem Belinského 20, Bratislava, uvedené na zjednodušeném průvodním dokladu: č. 3 v množství 15.000 kg (fa – 15002), č. 5 v množství 15.000 kg (fa – 15003), č. 6 v množství 15.000 kg (fa – 15004), č. 10 v množství 15.000 kg (fa – 15005), č. 13 v množství 15.000 kg (fa – 15007), č. 14 v množství 15.000 kg (fa – 15008), č. 15 v množství 15.000 kg (fa – 15009), č. 16 v množství 15.000 kg (fa – 15011), č. 20 v množství 15.000 kg (fa – 15012), č. 27 v množství 15.000 kg (fa – 15013), č. 31 v množství 15.000 kg (fa – 15015), č. 37 v množství 15.000 kg (fa – 15017), č. 43 v množství 15.000 kg (fa – 15018), č. 49 v množství 15.000 kg (fa – 15020), č. 52 v množství 15.000 kg (fa – 15021), č. 56 v množství 15.000 kg (fa – 15022), č. 61 v množství 15.000 kg (fa – 15024), bez povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu dle ustanovení § 60 a § 60a téhož zákona za účelem dalšího prodeje.

- [17] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém argumentoval obdobně jako v podané žalobě.
- [18] Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl argumenty, které následně zopakoval ve svém vyjádření k podané žalobě (viz výše), a proto je soud na tomto místě z důvodu procesní ekonomie již nebude opakovat.
- [19] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [20] Účastníci řízení se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [21] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [22] Podle ustanovení § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba, která nakupuje nebo získává zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) ve volném daňovém oběhu za účelem dalšího prodeje, dopustí správního deliktu tím, že přijímá nebo prodává tyto plyny bez povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu. Podle odst. 5 téhož ustanovení se za správní delikt podle odstavců 1 až 4 uloží pokuta od 50 000 Kč do 1 000 000 Kč.
- [23] Podle ustanovení § 60 odst. 1 téhož zákona právnické nebo fyzické osoby, které nakupují nebo získávají zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) ve volném daňovém oběhu za účelem dalšího prodeje, mohou tyto výrobky přijímat a prodávat jen na základě povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu. Porušení této povinnosti, které se podle živnostenského zákona

považuje za závažné porušení podmínky stanovené zákonem o spotřebních daních, správce daně oznámí příslušnému obecnímu živnostenskému úřadu. Toto ustanovení se nepoužije pro právnické nebo fyzické osoby, které nakupují tyto zkapalněné ropné plyny výhradně v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně.

[24] Podle ustanovení § 60 odst. 2 téhož zákona právnické nebo fyzické osoby, které nakupují nebo získávají zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. f) nebo g) pro vlastní spotřebu se spotřebou přesahující 20 tun za jeden kalendářní rok, mohou tyto výrobky přijímat jen na základě povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu. Toto ustanovení se nepoužije pro právnické nebo fyzické osoby, které nakupují tyto zkapalněné ropné plyny výhradně v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně.

[25] Podle ustanovení § 60a odst. 1 téhož zákona právnická nebo fyzická osoba uvedená v § 60 odst. 1 nebo 2 může nakupovat zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) pouze na základě pravomocného povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zkapalněné ropné plyny podle odstavce 1 lze nakupovat pouze od dodavatele uvedeného v povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu.

[26] Podle ustanovení § 45 odst. 1 zákona o spotřebních daních jsou předmětem daně tyto minerální oleje: (...)

e) zkapalněné ropné plyny a zkapalněný bioplyn určené k použití, nabízené k prodeji nebo používané pro pohon motorů nebo pro jiné účely uvedené pod kódy nomenklatury 2711 12 11 až 2711 19 s výjimkou zkapalněných ropných plynů a zkapalněného bioplynu uvedených v písmenech f) a g),

f) zkapalněné ropné plyny a zkapalněný bioplyn určené k použití, nabízené k prodeji nebo používané pro výrobu tepla uvedené pod kódy nomenklatury 2711 12 11 až 2711 19, nebo g) zkapalněné ropné plyny a zkapalněný bioplyn určené k použití, nabízené k prodeji nebo používané

1. pro stacionární motory,

2. v souvislosti s provozem a stroji používanými při stavbách, stavebně inženýrských pracích a veřejných pracích, nebo

3. pro vozidla určená k používání mimo veřejné cesty nebo pro vozidla, která nejsou schválená k používání převážně na veřejných silnicích uvedené pod kódy nomenklatury 2711 12 11 až 2711 19.

[27] Podle ustanovení § 29 odst. 1 téhož zákona právnická nebo fyzická osoba odebírající vybrané výrobky z jiného členského státu pro účely podnikání je povinna před odebráním těchto vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě se registrovat jako plátce daně a oznámit správci daně množství vybraných výrobků a poskytnout zajištění daně.

[28] Podle ustanovení § 7 téhož zákona předmětem daně jsou vybrané výrobky na daňovém území Evropské unie vyrobené nebo na daňové území Evropské unie dovezené.

[29] Podle ustanovení § 8 téhož zákona daňová povinnost vzniká výrobou vybraných výrobků na daňovém území Evropské unie nebo dovozem vybraných výrobků na daňové území Evropské unie.

- [30] Podle ustanovení § 9 odst. 1 téhož zákona povinnost daň ve stanovené lhůtě přiznat a zaplatit vzniká okamžikem uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Podle odst. 3 písm. g) téhož ustanovení povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká také dnem přijetí vybraných výrobků, které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě a které jsou určeny pro účely podnikání na daňovém území České republiky nebo k plnění úkolů veřejnoprávního subjektu na daňovém území České republiky nebo dnem ukončení dopravy na daňovém území České republiky, pokud tyto výrobky byly přijaty plátcem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. e) v jiném členském státě a jsou dopravovány na daňové území České republiky.
- [31] Soud se ztotožnil se žalovaným, že se žalobce dopustil správního deliktu dle ustanovení § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních, neboť nedodržel povinnost stanovenou v ustanovení § 60 odst. 1 téhož zákona, když nakoupil zkapalněné ropné plyny bez povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu podle ustanovení § 60 a § 60a téhož zákona za účelem dalšího prodeje.
- [32] Dle názoru soudu ze zákona o spotřebních daních vyplývá, že žalobce předmětné povolení dle ustanovení § 60 a § 60a tohoto zákona potřeboval. Jen na základě tohoto povolení byl žalobce oprávněn přijímat a prodávat zkapalněné ropné plyny uvedené v ustanovení § 45 odst. 1 písm. e), f) a g) téhož zákona. Soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že ustanovení § 29 tohoto zákona upravuje pouze obecné podmínky a povinnosti právnické nebo fyzické osoby odebírající vybrané výrobky z jiného členského státu, zatímco ustanovení § 60 a násl. konkrétně a speciálně upravuje nákup, prodej a dopravu zkapalněných ropných plynů do volného daňového oběhu. Žalobce tak byl povinen při své činnosti dostát jak požadavkům vyplývajícím z ustanovení § 29 zákona o spotřebních daních, tak požadavkům dle ustanovení § 60 a násl. tohoto zákona.
- [33] Za podstatnou okolnost pro závěr o deliktním jednání žalobce soud považuje to, že ze správního spisu (konkrétně z evidence celní správy) bylo zjištěno, že žalobce v době od ledna do února 2015 potřebným povolením nedisponoval, přičemž zároveň byl držitelem 11 povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu (pro nákupy od jiných dodavatelů), žalobce si tak byl zcela jistě této své povinnosti vědom.
- [34] Soud dále nemůže souhlasit s tvrzením žalobce, že tento předmětné zkapalněné ropné plyny uvedl do volného daňového oběhu v České republice, neboť jak z obsahu správního spisu, tak z popisu obchodního případu vyplývá, že tyto zkapalněné ropné plyny byly uvolněny do volného oběhu v jiném členském státě, a jelikož je žalobce v tomto členském státě (Slovensko) zakoupil za účelem dalšího prodeje v České republice, tak bylo nutné, aby žalobce měl povolení dle ustanovení § 60 a § 60a zákona o spotřebních daních. V této souvislosti soud považuje rovněž za vhodné zmínit, že skutečnost, že provozování čerpací stanice je dle žalobcem zmiňovaného nařízení vlády č. 278/2008 Sb. zařazeno do kategorie „služby“, nemůže mít vliv na faktickou stránku věci, kdy je zcela zřejmé, že zkapalněné ropné plyny jsou žalobcem zákazníkům na čerpacích stanicích prodávány.
- [35] Soud dále k odkazům žalobce na předložená Potvrzení o přiznání a vypořádání daně z minerálních olejů uvádí, že skutečnost, že zkapalněné ropné plyny byly uvedeny do volného daňového oběhu na daňovém území jiného členského státu, na to nemá vliv. Je tak zcela irelevantní, v jakém členském státě dojde k uvedení vybraných výrobků do volného

daňového oběhu, jelikož předmětná ustanovení § 60 a § 60a zákona o spotřebních daních dle soudu upravují vztahy jednak mezi subjekty na daňovém území České republiky, jednak mezi tuzemským subjektem a subjektem z jiného členského státu. Lze tak učinit závěr, že pokud žalobce nakupovala a prodával zkapalněné ropné plyny, mohl tak učinit jen na základě povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu, což ovšem v nyní projednávaném případě neučinil.

[36] Závěrem pak soud k předložení jiného rozhodnutí celního úřadu uvádí, že toto řízení se netýkalo žalobce, a zároveň jedno jiné rozhodnutí stejného správního orgánu, byť v podobné věci, nemůže samo o sobě založit ustálenou správní praxi, na základě jejíhož porušení by soud v nyní projednávané věci mohl dospět k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

[37] Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[38] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. dubna 2019
r.

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.